

بسته پیشنهادی برای ایران و سوریه

و جمع کردن مردم برای خود مشروعیت و وجهه مردمی کسب کند.

بحران در چانه زنی با روسیه و ایران باشد که هر دو حامیان کلیدی خارجی اسد به شمار می روند. تهران و مسکو با ادامه حمایت از اسد در جنگ سوریه سرمایه گذاری خود در این کشور را یکسره به خطر انداخته اند. این امر اهرم فشار را در دست اواما قرار داده تا فشارها بر ایران بر سر برنامه اتمی را افزایش دهد.

ژان دیوید لویته، سفیر سابق فرانسه در واشنگتن و مشاور سابق نیکولا سرکوزی، رئیس جمهوری قبلی فرانسه به واشنگتن پست گفت: پاسخ ایران به تشدید تحریم ها، تسریع کار بر بمب بود و نه کند کردن آن. حال تنها چند ماه فرصت داریم تا پیش از آن که برنامه ایران به نقطه بدون بازگشت برسد اقدام کنیم.

آقای لویته می گوید کشورهای ۱۰۵ باید پیشنهاد نهایی خود را به ایران بدهند. اگر ایران موافقت سریع خود را اعلام نکند دو راه باقی می ماند: پذیرش ایران مسلح به بمب و یا اقدام نظامی برای جلوگیری از آن.

اینجاست که سوریه وارد می شود. برای من خوشایند نیست که بگویم آمریکا باید از ظرفیت رژیم اسد استفاده کند. اما بدترین گزینه موجود برای همه قدرت ها شاید تعقیب دو هدف باشد: خونریزی در سوریه باید متوقف شود و ایران باید

تعهداتش در پیمان منع گسترش تسلیحات جمعی را رعایت کند. این به معنای حمایت از اسد و نزدیکانش نیست. آنان باید بروند. اما برخی ژنرال ها و مقامات حاکمیت دمشق می توانند در دوران حکومت گذار باقی بمانند. مقامات سازمان ملل متحد شماری از آنان را

در ارتباط با دولت های آمریکا، فرانسه، روسیه و دیگر کشورها قرار داده اند.

یک ائتلاف سوری که از علوی ها و دیگر اقلیت های سوریه محافظت کند و در عین حال انعکاس دهنده

جیم هوگلدن، نویسنده روزنامه واشنگتن پست می نویسد حاکمیت علوی سوریه از داخل و خارج در حال سقوط است. اعضای ارشد بریده از حاکمیت به صف مخالفان سنی پیوسته اند. دولت اواما نیز همچنان صبر و انتظار را استراتژی خود در منطقه قرار داده است. در ادامه مقاله واشنگتن پست آمده است اگر سرنویشت حاکمیت بشار اسد یک مسئله مجزا بود، برای واشنگتن در درجه دوم اهمیت است اما در سیاست و حاکمیت لحظاتی هست که مدیریت زمان اهمیت فوق العاده دارد. سقوط قریب الوقوع دمشق همزمان شده است با تنگنای زمانی باراک اواما و وعده اش برای جلوگیری از رسیدن ایران به سلاح اتمی.

شاید امید او حالا ارتباط این دو

واکنش به اعتراض گسترده حامیان جنبش سبز و معترضان به نتیجه انتخابات ریاست جمهوری در این سال برگزار شد.

سه روز پس از عاشورای سال ۱۳۸۸ که شاهد یکی از شدیدترین گسترده ترین اعتراضات و ناآرامی ها به دنبال انتخابات این سال بود و با سرکوب شدید نیروهای حکومتی روبرو شد، حامیان حکومت جمهوری اسلامی و آیت الله خامنه ای در تهران و چند شهر دیگر گردهم آمدند.

در جریان یکی از همین گرد هم آیی ها در نهم دی ماه ۱۳۸۸ آیت الله علم الهدی، امام جمعه شهر مشهد، در سخنرانی خود معترضان به نتیجه انتخابات ریاست جمهوری دهم را «مشتی گوساله و بزغاله خواند».

از آن پس تاکنون مقامات جمهوری اسلامی هر ساله با نزدیک شدن به سالگرد این روز از آن به عنوان «یوم الله، معجزه و همچنین به قول رهبر جمهوری اسلامی ادامه حضور بی نظیر تاریخی در سال توصیف کرده اند.

در واکنش به همین اظهار نظرها، ابوالفضل قدیانی که از او به عنوان یکی از مسن ترین زندانیان سیاسی ایران یاد می شود و از جمله به دلیل اتهام به آیت الله خامنه ای محبوس است از روز نهم دی ماه به عنوان «حرکتی نمایشی یاد کرده است».

قدیانی در نامه خود چنین می گوید که حکومت جمهوری اسلامی در تلاش است تا با استفاده از این روز

بسته پیشنهادی برای

حمله ای که عواقب ناگوار سیاسی و اقتصادی برای منطقه و جهان به بار می آورد.

لویته که حالا بازنشسته است تصریح کرده است که از سوی دولت فرانسوا اولاند صحبت نمی کند. اما فرانسه تحت مدیریت سارکوزی یا اولاند، نگرانی خود را درباره سوریه و ایران ابراز کرده است. اواما می تواند بر حمایت فرانسه در مذاکرات حساب کند.

اما اگر چنین تلاشی شانس برای پیشرفت داشته باشد، آمریکا باید ابتکار عمل و رهبری را برعهده بگیرد.

اکثریت سنی این کشور نیز باشد، می تواند روسیه و ایران را متقاعد کند که این دو کشور می توانند همچنان نفوذ خود در سوریه را حفظ کنند هرچند این تقوُّذ باید محدود شود.

اما آنگونه که آقای لویته می گوید راه های جایگزین بسیار تیره به نظر می رسد. لویته می گوید جامعه بین الملل باید به سراغ آیت الله خامنه ای برود: ایران بالاخره می پذیرد که غنی سازی را به ۵ درصد و کمتر محدود کند و اورانیوم با غلظت بالا را به خارج منتقل کند. و یا آمریکا پس از دادن پیشنهاد نهایی، در جامعه جهانی مقبولیت بیشتری می یابد تا مدیریت یک حمله نظامی برای نابودی توانایی های هسته ای ایران را در سال ۲۰۱۳ برعهده بگیرد.

اخیرا ایران غنی سازی اورانیوم را تسریع کرده و وخیم تر شدن اوضاع در سوریه مرا متقاعد کرده که زمان در هر دو این کشورها به سرعت دارد به سوی پایان پیش می رود. اگر قرار باشد فکری به حال این دو کشور شود، این راه حل باید همزمان باشد. تا همین اخیرا من

به اصرار اواما درباره این که هنوز زمان برای رسیدن به راهی صلح آمیز با ایران باقی است، امید داشتم.

اما از سوی دیگر باراک اواما، بمب اتم در ایران را غیرقابل قبول خوانده و گفته است که در آخرین مرحله گزینه نظامی را مد نظر دارد. پیروزی محتمل بنیامین نتانیا هو در انتخابات نخست وزیری اسرائیل در ۲۲ ژانویه نیز ضرورت مضاعف تلاش های سفیر سابق فرانسه در آمریکا را دوچندان می کند تا از جنگ و حمله نظامی پرهیز شود.